

Tavaszi/Nyári 2014

Aranyosi Ervin

A barátság

Barátod az, ki akkor jön, ha kell,
Kit nem a pénzed, s a rangod érdekel.
Aki előtt nincsenek titkaid,
s rohan, ha hívod, mindegy, hogy hol lakik.

Nem számít az sem nappal, vagy éjszaka.
Akinek fontos egy barát "jaj" szava.
Aki vel gyorsan rohan az idő,
de ha hiányzik, holnap újra jó'.

Aki meghallgat, s komolyan veszi,
és hogyha sajnál, azt őszintén teszi.
Aki megérti minden gondodat,
ki szót sem vár, elég a gondolat.

Kedves Diákok!

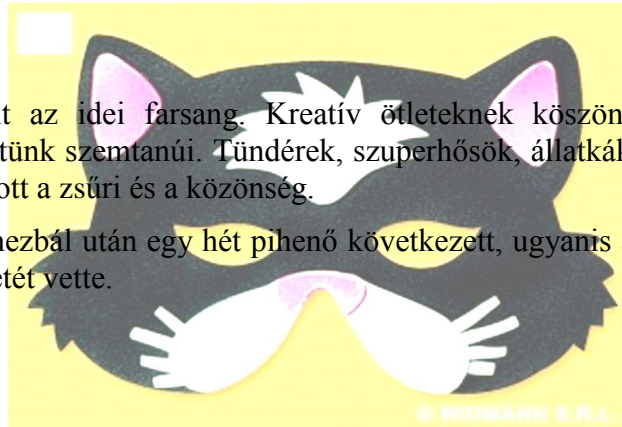
György Mária., 4.évf.

Közeleg a nyári szünet, azonban még előtte egy pár felelésen, dolgozatíráson, megmérettetésen meg kell felelnetek, túl kell esnetek. Még egy utolsó hajrá, és vége a 2013/2014- es iskolai évnek. Mindent bele, mert „ minden jó, ha jó a vége“. Sok mindent terveztek a nyári szünidőre, de biztos sokan „csak” a pihenésre szánjátok a szabadidőt. Bárhogy is legyen, jusson idő mindenkinek a kikapcsolódásra, a kapcsolatok ápolására, és önmagatokra is figyeljete oda. Legyen egy könyv, egy tapasztalatokban gazdag kirándulás, nyaralás, egy kellemes esti beszélgetés, melyben örömtöket lelitek. Kívánom, hogy legyen sok program, emlékezetes pillanat, melyeket majd a következő tanévben szívesen meséltek egymásnak. Legyen időtök mindenre, szívből kívánom! Kellemes nyarat! Szilvia tanító néni.

Jelmezbál

Jó hangulatban telt az idei farsang. Kreatív ötleteknek köszönhetően érdekes jelmezes felvonulásnak lehettünk szemtanúi. Tündérek, szuperhősök, állatkák mellett ötletes csoportos produkciókat láthatott a zsűri és a közönség.

A jó hangulatú jelmezbál után egy hét pihenő következett, ugyanis az idei tavaszi szünet már február 17-én kezdetét vette.

Március - a könyv hónapja

"Óh, ne mondjátok, hogy a Könyv ma nem kell,
hogy a Könyvnél több az Élet és az Ember;
mert a Könyv is Élet, és él, mint az ember -
így él: emberben könyv, s a Könyvben az Ember."

(részlet Babits Mihály: Ritmus a könyvről című verséből)

Iskolánkat évről évre több könyvadás is meglátogatja. Könyvcsomagot hoznak, amelynek tartalma igen sokrétű. Van benne kifestő, mesekönyv, szépirodalmi mű, tudományos szakkönyv, lexikon, kötelező olvasmány, szótár egyaránt. A könyvekből a tanító nénik kiállítást rendeznek és mi kedvünkre válogatunk és többen vásárolunk is. Sok esetben szüleinket, testvéreinket is meglepjük egy- egy könyvvel születésnapjuk, névnapjuk alkalmából, vagy a karácsonyfa alá is kerül egy könyv ajándék gyanánt. Természetesen a könyvek arra valók, hogy olvassuk el őket, tanuljunk belőlük. Aki olvas, annak bővebb a szókinccse, jobban ki tudja fejezni magát, hozzá tud szólni sok mindenhez és képzelőereje is nagyobb. Ha megszeretjük a könyvet, ha szívesen olvasunk, bármelyik hónap lehet a könyvé, s a belőle szerzett tudás a miénk.

/5-6.évf. tanulói/

Az erdő

Az erdő fohásza

Vándor, ki elhaladsz mellettem
hallgasd a kérésem.
Én vagyok tűzhelyed melege
Hideg téli éjszakákon,
Én vagyok tornácod barátságos fedele,
melynek árnyékába menekülsz a tűző nap
elől, és gyümölcsöm oltja szomjadat.
Én vagyok a gerenda, mely házadat tartja
Én vagyok asztalod lapja,
Én vagyok az ágy, amelyben fekszel,
A deszka, amelyből csónakodat építed.
Én vagyok a házad ajtaja, bölcsőd fája,
koporsód fedele.
Vándor, ki elhaladsz mellettem,
ne emelj rám kezet!
Ne bánts!

(Ismeretlen szerző)

Az erdők jelentősége

Az erdő Földünk, s a rajta élő emberek egyik életforrása, a természeti tényezőktől és emberi beavatkozásoktól függő életközösség és élőhely. Az erdő a földünk legfejlettebb életközössége, amely magában foglalja a talajban élő mikroorganizmusokat, a földfelszínen élő mohákat, gombákat, lág- és fás szárú növényeket, továbbá a benne élő rovar-, madárvilágot és vadállományt.

Mindemellett az erdő a Föld legnagyobb szén-dioxid megkötője és oxigén termelője, s így az emberi létezés egyik alapja is. Nem elhanyagolható nyersanyag, táplálék termő képességén túl jóléti, sportolási, egészségmegőrző és kulturális hatása is van.

Az erdők élni akarnak!

A Víz Világnapja — Március 22.

Március 21-én kék felsőbe öltözve plakátokat készítettünk, ásványvizet kóstoltunk, megnéztük azt a forrást, amely falunkat ivóvízzel látja el, meghallgattuk az iskolarádióban elhangzó előadást a víz jelentőségéről. Így próbáltuk tudatosítani a víz fontosságát, azt hogy

A víz : maga az élet

Nagyon fontos, hogy óvjuk, védjük környezetünket, s ezen belül Földünk felbecsülhetetlen értékét, a vízkészletet. Ugyanezen a napon még megnézhettük az Ukrajnából érkezett cirkusz szórakoztató föllépését is.

Iskolánkban mi így ünnepeltük a Víz Világnapját, amelynek 2014 évi mottója:

„ Víz, az életető energia “ !

A költészet napja Csábon

A magyar költészet napját Magyarországon 1964 óta József Attila születésnapján, április 11-én ünneplik. Ebben az évben mi, a Csábi Alapiskola és Óvoda magyar tagozatának diákjai és pedagógusai is csatlakoztunk a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége felhívásához és versmondással, zenehallgatással tisztelegünk a magyar líra előtt.

A kezdő vers nálunk is József Attila Mama című verse volt György Marika előadásában. Ezt követően rövid előadás hangzott el József Attila életéről és munkásságáról, majd meghallgattuk a Nincsen apám, sem anyám megzenésített verset. Ezután iskolánk valamennyi tanulója kedvenc versét adta elő. Az 1- 4 évfolyam kisdiákjainak szavalatai után a nagyobb diákok versmondása következett, mindenki szabadon választott versét mondhatta el.

Megemlékeztünk Márai Sándorról is, aki csupán öt évvel volt idősebb a költőnél. Álljon itt egy gondolat tőle is:

Nem szabad közönyösnek és tunyának lenni: néha le kell hajolni és fölemelni azt a "nagyon sok mindent", ami az úton hever.

József Attila huszadik századi magyar költő, a magyar költészet egyik legkiemelkedőbb alakja. Az ő születésnapjára emlékezve így ünnepeltük meg Csábon a költészet napját.

A költészet maga az élet, olvassuk, szeressük az év minden egyes napján, mert azalatt, míg verset olvasunk, hallgatunk, egy pillanatra minden más megáll...

Megemlékezés a Föld napjáról

„Ki mondta, hogy nem tudod megváltoztatni a világot?”

A Föld napja /április 22./ alkalmából különféle eseményeket rendeznek világszerte, melyek a Föld megóvására irányítják figyelmünket.

Mi, a Csábi Alapiskola es Óvoda tanulói április 30-án ünnepeltük a Föld napját, mivel 22-én még a húsvét hangulatában fürödve otthon pihentünk.

A hangoshíradóban elhangzott ünnepi beszéd felhívta mindannyiunk figyelmét a környezetvédelem fontosságára. Mi tettekkel szeretnénk bizonyítani, hogy számunkra nem közömbös Földünk jövője. Iskolánk diákjai évfolyamonként csapatokra lettek osztva. Mi, a magyar tagozat diákjai zöld pólót öltöttünk, alkalomhoz illően Green Day nevet választottuk.

Ezen a napon rajzoltunk, virágot ültettünk, hivatásos katonák Lestről öt különböző állomáson vártak bennünket, ahol felmértük erőnlétünket, orientációs készségünket, helyzetmegoldó képességünket. Iránytű segítségével „kincs” után kutattunk, elsősegélyt nyújtottunk, kutyabemutatót vettünk részt, majd utolsó állomásként célba lőttünk. Becsületesen gyűjtöttük a pontokat. Megéhezve indultunk a közeli rétre, ahol már várt bennünket a gondosan előre elkészített táborfűz. Itt megkaptuk az iskolakönyvha által elkészített túlélőcsomagokat, amikből csodálatos ebédet varázsoltunk a természet lágy ölén. A közös étkezés után következett az eredményhirdetés. A zöldek /Green Day/ és a pirosak csapata egyenlő pontszámmal állt az első helyen. A kötélhúzás döntötte el a végső eredményt, amiben a pirosak erősebbnek bizonyultak. Jó kedvünk nem hagyott el bennünket, hisz a második hely elérése is igen szép eredményt jelent.

A nap vidáman telt, nem szemeteltünk, nem ártottunk a természetnek, csak élveztük a szépségét, csodálatosságát. Tudatában vagyunk annak, hogy a Föld napját nemcsak ünnepelni kell, hanem tenni, sokat tenni azért, hogy szűkebb es tágabb környezetünkben megóvjuk a vizeket, növényeket, madarakat, állatokat. Úgy gondolom, sokáig fogunk emlékezni majd erre a napra, a Föld napjára, hisz élményekkel gazdagon térhettünk haza, amiért köszönet a szervezőknek.

Anyák napjára!

...az anyákban van valami, ami alatta marad és ami fölébe is emelkedik a józan észnek. Az anyának ösztöne van. A teremtés végtelen és kiszámíthatatlan akarata él benne, az vezérli tetteit..."

(Victor Hugo)

Kárász Izabella

ANYUKÁMHOZ!

Ne légy te bús soha, légy mindig csak vidám,
legyen fényel teli a te szíved, Anyám.

A te szelíd lelked, te kedves alakod
mindig előttem van s én reád gondolok!

Amikor a lelkem odabenn kavarog,
mindig és mindenkor én hozzád szaladok.

Felszáll minden este könnyörgő, halk imám:
- Tartsd meg jó Istenem sokáig Anyukám! -

Legyen fényel teli a te szíved, Anyám
ne légy Te bús soha, légy mindig csak vidám!

Az idén is szép versekkel, énekekkel köszöntöttük az édesanyákat.

György Mária, 4.évf.

Balga Attila, 1.évf.

Élménybeszámoló

Én, Gaius Castilius Quintitio légiós katona

Szüleim egyszerű parasztemberek voltak. Tizennyolc éves múltam, amikor úgy gondoltam, magamon és családomon is úgy segíthetnék, ha jelentkeznék katonának. Hallottam róla, hogy 25 év szolgálat után földet is kaphat a veterán katona. A követelményeknek megfelelttem, lettettem a katonai esküt, hűséget fogadtam Diocletianus császárnak. Ezután egységemhez vezényeltek Pannonia provinciába. Elkezdődött az alapkiképzés, majd fegyveres kiképzésben

is részesültünk. Először fakarddal és vesszőből font pajzzsal gyakorlatoztunk. Szolgálatot teljesítettünk a kapuknál, a sáncokon, a fürdőházaknál. Fegyvereket tisztogattunk, hidakat, utakat építettünk. Kiváncsiak voltunk, milyen lehet a katonaváros, ezért kigyalogoltunk a helyi kocsmához. Hamarosan jött egy pincérlány, akibe beleszerettem. A szarmatákkal vívott csata után írnok lettem, jó fizetést kaptam, majd megkértem a lány kezét. Az esküvő után házat vettünk és nemsokára fiunk született. A tábor nyugalma sokszor megzavarta egy-egy barbár betörés, de ezeket sikeresen visszavertük. Elmúlt a 25 év, leszereltem és gazdálkodni kezdtem a jutalomként kapott kis földemen. Leszerelésemkor a fiam éppen annyi éves volt mint én, amikor katonának álltam. Örültem, amikor úgy döntött, hogy a nyomdokaimba lép, és ő is légiós katona lesz.

/Zatyko Dóra 6.évf./

Sítanfolyam

Hosszas várakozás után 2014. 02. 03-án eljött a „Nagy nap”. Én és osztálytársam Adrian már izgatottan vártuk a sítanfolyamot, mert még egyikünk sem tudott síelni. Végtelennek tűnő ölelések és búcsúzkodások után a tanár úrral és a diákokkal elhagytuk a csábi iskolát. Tizenegy óra körül megérkeztünk Látkyra. Nagyon boldog voltam, amikor megtudtam, hogy Vandával, Laurával és Tamarával fogok együtt lakni. A kipakolásra nem volt sok időnk, mert már délben mentünk a sípályára. Csoportokba osztottak. Mi a síelni nem tudók közé kerültünk, hiszen még sohasem álltunk sílécen. Az első nap megtanultunk elindulni, fordulni és fékezni. Vacsora után programismertetés következett, majd meglátogattam Adriant, aki Lacival és Viktorral „szენvedte” végig a hetet. Minden nap más volt. Sokat síeltünk, esténként szórakoztunk, beszélgettünk és persze nevetésből sem volt hiány. A sítanfolyamot sosem felejttem el. Megtanultam síelni, új barátokat szereztem, sok jó és kevésbé jó élménnyel gazdagodtam. Adriannal még a mai napig nevetve gondolunk vissza rá. Remélem jövőre is lesz!

/Miskei Monika, 8. évf./

Bibliaverseny

Miskei Monikával, György Adriánnal és György Veronikával

Március 26-án bibliaversenyen vettünk részt. Nyolc órakor értünk Ipolynyékre, a verseny színhelyére. Folyamatosan jöttek a bejelentett csapatok, s mi kezdtünk egy kicsit izgulni. Megtudtuk, hogy három kategóriában folyik a verseny, így megnyugodtunk. Voltak nehezebb és könnyebb feladatok is. Mi igyekeztünk, aktívak voltunk.

A versenyt sikerrel zártuk, mivel 3. helyezéssel tértünk haza. Feri bácsi, Monika apukája a megmérettetés után meghívott bennünket pizzára. Mi nagyon örültünk a helyezésnek.

/György Veronika, 8. évf./

Megérkezett a tavasz

Az egyik reggel édesanyám már nem a téli kabátomat adta rám, hanem csak egy melegítőt és a csizmám is a szekrénybe került. Helyette egy sportos cipőt vettem fel.

Ahogy kiléptem az udvarra éreztem, hogy bár még nincs meleg, de a hideg, fagyos reggelek végetértek. Éreztem a tavasz illatát. A kertünkben kibújtak a hóvirágok, a tavasz első hírnökei. Vidáman ballagtam az iskolába, jó volt hallgatni a madárcsicsergést, nézni, hogy ébrednek a természet. A napok teltek- múltak, és egyszer csak virágba borultak a fák. Fehérben és rózsaszínben pompáztak a kertek. A cseresznyefánk alá állva hallottam, hogy dolgozik sok szorgos méh. A kertben kinyílt a nárcisz, tulipán, jácint és az ibolya is. Jobb kedve lett egyszerre mindenkinek. Lehet megint focizni, bújócskázni, fogócskázni.

Mindennap, mikor haza érek az iskolából, megtanulom a leckémet, és örülök, hogy mehetek a szabadba játszani kedvemre.

/Híves Bálint, 5. évf./

Drdanko Rebeka, 1.évf.

2014. május 9.

Apátújfalu

Balga Tamás: „Majdnem két és fél órát játszott a banda, irgalmatlan jól. L. Laci kommentjei feldobták az egészet, Szidi szólói nagyon ott voltak, F. Tamás pedig igazán pörgősen nyomta a ritmust. Amelyik zeneszöveget ismertem, azt teljes torokból kiabáltam, közben ugráltam. Ez egy életre szóló élmény volt.“

Miskei Monika: „Sohasem gondoltam volna, hogy életem első koncertjén osztálytársaimmal Veronival és Tomival fogok részt venni. A koncertet a számunkra ismeretlen „Helland“ zenekar indította. Míg játszottak, a tömeg csaknem a kétszeresére növekedett. Kilenc óra lehetett, amikor a várva várt zenészek kivonultak a színpadra és elkezdtek zenélni. Fergetes volt középben állni és hallgatni a számokat. A legtöbb számot mi is énekeltük a közönséggel együtt. Örülök, hogy barátaimmal együtt élőben láthattam és hallhattam a híres együttest. Szuper volt!

Köszönés

Az emberi érintkezés, kapcsolatteremtés alapvető, kezdő formája. A hazai hagyományok a napszaknak megfelelő köszöntést tartják legelfogadottabbnak. A "Jó reggelt", "Jó napot", "Jó estét" kifejezések után a művelt emberek a "kívánok" szót is odateszik.

A köszönésnek elfogadott szabályai vannak az egész világon.

Ezek a következők:

a férfi a nőnek,
a fiatal az idősebbnek,
az alacsonyabb rangú a magasabb rangúnak,
a nőtlen a nősnek,
a hajadon a férjezettnek, köszön előre.

A köszönést illik fogadni és viszonzni is.

Nagyon műveletlen az, aki nem vesz tudomást mások köszönéséről, vagy ha észleli is, de nem köszön vissza. Ha társasággal megyünk az utcán és valaki, a társaságon kívüli személy, a társaság egyik tagjának köszön, illik mindenkinek viszonzni az üdvözlést. Az utca túloldalára és a távol haladó ismerősre nem illik ráköszönni. Ez a távolság kb. 30 lépésnyi lehet.

Akivel egy nap során többször is találkozunk nem szokás többször is köszönni, ilyenkor elég egy mosoly.
A magyar nyelvben a szervusz a legelfogadottabb tegeződő köszönés. A köszönéshez hozzátartozhatnak még kiegészítő tevékenységek: a kézfogás, a kézcsók, a kalapemelés.

A köszönés történeti hagyományai:

Egymás megérintésének története az ókorba nyúlik vissza: a rómaiak üdvözlés képpen egymás vállára tették a kezüket és " Ave" illetve "Salve" szavakkal üdvözölték egymást. Hasonló szokás volt az ókorban egymás alkarjának megfogása. A lovagkorban szokás volt a tenyerek összeütése. A későbbiek során kitüntetéskor járt a kitüntettetnek a kézfogás. Ez a férfias szokás hazánkban is elfogadott szokássá vált.

Egy afrikai törzsről feljegyezték, hogy köszöntéskor, bemutatkozáskor a markukba köpnek.

A tibetiek meglengetik a kalapjukat, kinyújtják nyelvüket, és balkezüket a fülük mögé teszik.

A maorik (Új-Zéland őslakói) köszönéskor az orrukat dörzsölik össze.

A törökök és a keleti népek kezüket mellükre téve, mélyen meghajolva köszöntik egymást.

A japánok derékból meghajolva üdvözlik egymást.

A katonák köszönés nélkül is tudják üdvözölni egymást: ez a tisztelgés.

Az európai népek körében is voltak, ma már megmosolyogni való szokások.

Az olaszok féllábra álltak köszönés közben, az angolok először jobbra, majd balra hajoltak meg.

A franciák a jobb térdüket hajtották meg a köszönés során.

Az előkelő angol körökben még ma is bevett szokás, hogy a férfi csak akkor köszönhet a nőnek, ha az egyértelműen jelzi számára, hogy fogadni kívánja a köszönését.

Milyen köszönési formákkal találkozunk Csábon:

Adj Isten, adjon Isten, áldja Isten, ahoj,

Csá, csumi, csácsumi, cső, cső, cshőő, csőstök, csövi, csao, csau, csavko, csókolom, csóváz, csüsz, csőke,

Dicsértessék, dicsértessék a Jézus Krisztus,

Heló, helló, halló, hellóó, hali,

Isten áldja, Isten vele,

Jó reggelt, jó napot, jó estét, jó éjszakát (kívánok), jó munkát,

Minden jót, Mindörökké ámen,

Pá, pá- pá,

Rúya,

Szia, szíiáá, szió, szioka, sziasztok, szeva, szevasz, szervusz, szermusz, szasz, szép napot,

Üdv, üdvözlöm, üdvözlet,

Viszlát, viszontlátásra,

/ a gyűjtést az 5- 8. évf. tanulói végezték/

Alsósok oldala

„ Ha végre itt a nyár, és meleg az idő...“

Mit jelent számodra a nyár, a nyári szünidő...?

Erik: Gyakran kakaózom majd reggel. Hétfőtől péntekig nyomom a kakaót. A lényeg, hogy megreggelizzünk. Elvileg tengerhez megyünk kirándulni. Persze Bátorfaluban is nyaralok. A szomszédból a játszótársaim hívnak majd. Egy hadsereg madárral alszom/4/.

Atus: Fogunk fürödni, meg zuhanyozni az udvaron. Apával házikót csinálunk az erdőben.

Rebeka: Párkányban leszek két hetet. A leszenyei mamához kaszálni megyünk. Anyukámmal gyomlálni, öntözni fogunk.

Patrik: Kakaót iszom reggel. Kint játszok, szaladozok . Lucernát kaszálunk apával es diót szoktunk együtt szedni. Mamával a kutyáknál takarítunk és megnyírjuk őket. Anyukámmal füvet szoktam nyírni. Örülök a nyárnak nagyon.

Pisti: Legszívesebben Csábon vagyok, Romanéknál. Nyáron mesét nézek majd, és rakétát fogok építeni.

Marcsi: Nekem a nyár a mókát és a pihenést jelenti. Ilyenkor van a nyári szünet, ami minden gyereknek nagyon fontos. Ilyenkor játszhatunk, fürödhetünk, sétálhatunk, egyszóval szórakozhatunk. Mi

el szoktunk menni a nagyszüleinkhez. Eljön az unokatestvérem is, akit születése óta ismerek és szeretek. Számomra ez a nyár.

Dani: Nyáron kirándulunk, fürdünk, ilyenkor melegen süt a nap. Sokat bicajozunk, és ne felejtünk el sokat inni, inni. Elmegyünk mamáékhoz. Lehet, elmegyünk a Tátrába kirándulni.

Szebi: Nyáron kirándulunk, dolgozunk, focizunk. Megyünk az unokatestvéremékhez. Megyünk horgászni.

Mi a véleményünk a felnőttekről...?

Erik: Sokat dolgoznak, pénzt keresnek. Gondoznak bennünket. Kedvesek. Jók. Terveket csinálnak. Ha rosszat csinálunk megszidnak, ha jót, megdicsérnek. Ha mosolygós napocsát hozok, kétszeresen megdicsérnek.

Atus: Minket kényeztetnek.

Marcsi: Vigyáznak ránk. Szeretnek bennünket.

Szebi: Ügyelnek az egészségünkre.

Pisti: Anyukám szeret engem.

Balga Erik, 1.évf.

Balga Attila, 1.évf.

Csécs Dani, 2.évf.

Nevezzünk

A vakond naponta annyit eszik, mint amennyi a testsúlya - magyarázza a tanárnéni.

Mire Pistike közbeszól:

- És honnan tudja a vakond, hogy mennyi a súlya?

- Milyen ige a "ver"? Cselekvő vagy szenvedő? - kérdezi a tanár úr Pistikétől.

- A tanár úrnak cselekvő, nekem pedig szenvedő...

- Pistike, az utóbbi időben egyre jobb és jobb osztályzatokat kapsz. Vajd be, ki segít?

- A televízió! Elromlott.

Fejtörő

Víz a patakából

Van egy 9 literes, és egy 4 literes vödörünk, és egy patak, amiből vizet meríhetünk. Pontosan 6 liter vízre lenne szükségünk. Hogyan járjunk el?

Merítsük tele a 9 litereset, majd ezzel töltsük meg a 4 litereset kétszer és mindkétszer ürítsük is ki. A maradék egy liter vizet is töltsük a 4 literesbe. Ezután újra töltsük tele a 9 litereset és töltsünk a 4 literesbe amennyit csak lehet, ez $4-1=3$ liter, tehát épp 6 liter maradt a 9 literes vödörben.

Recept

Csodás csokis muffin Barbitól

Hozzávalók: 15dkg liszt, 2 tojás, 15 dkg vaj, 15 dkg cukor, 3 evőkanál barackíz,

fél csomag sütőpor, 5 dkg kakaópor, 5dkg tört étcsokoládé

Elkészítés: Keverd össze a hozzávalókat, hogy a tészta szép sima legyen. Robotgéppel is

lehet keverni, úgy még gyorsabb. Adagold ki a 12 muffinformába, majd 170

fokon süsd meg /kb.20-25 percig/.

